

PROJEKT ZA ZBIRKU MIHIČIĆ U MALOM LOŠINJU

ĐURO VANDURA

ANDRO VID MIHIČIĆ

Na otoku Cresu, *"kad stignete do Križića ... pogledajte kako se od Križića ruši strmina s jedne i s druge strane ceste u dva mora. Pa ako su vam to vidici lijepi i neuobičajeni, dajte se nagovoriti da na raskršću skrenete užim ... putem u nepoznato, u romantično, u povijesni gradić BELI"*.¹ U tom gradiću Branko Fučić pokazuje duh prehistorije, u njemu možete vidjeti *kralja Abela*, pleternih dekoracija ili ploča s glagoljskim natpisima. U Belom je rođen 26. ožujka 1896. godine Andro Vid Mihičić. Bio je franjevac, estetičar i povjesničar umjetnosti, ilegalac u ratu, kustos i likovni kritičar, sveučilišni profesor i pjesnik. Postao je fratar s redovničkim imenom Vid na Košljunu 1911. godine. Puno putuje i mijenja mjesta službovanja, objavljuje prve literarne radove, a u Splitu se zadesio 1924. godine kada je dobio francusku stipendiju. Na Sorboni je diplomirao estetiku i povijest umjetnosti 1927. godine pod vodstvom profesora Henryja Focillona, Isidora Lewyja, Emilea Malea i Renea Schneidera. U Parizu se družio s P. Bernardom, A. Augustinčićem, L. Junekom, M. Milunovićem, J. Plančićem, D. Penićem, V. Paraćom i A. Motikom. Spremao je doktorat o Tintoretu ali se zbog financija morao vratiti u domovinu. U Dubrovniku je gimnazijski profesor 1932. godine, pa kod franjevac na Badiji do 1942. godine, kad je

skinuo habit. Bio je kustos Galerije umjetnina u Splitu od 1945., a zatim Moderne galerije u Zagrebu. Od 1947. do 1966. godine profesor je na Akademiji likovnih umjetnosti u Zagrebu. Vjenčao se s Katarinom 1952. godine. Pisao je kritike, eseje, pjesme, a najopsežnije publicirano djelo mu je monografija o kiparu Dujmu Peniću objavljena u Parizu 1930. godine. Rukopise i zbirku umjetnina zaviještao je cresko-lošinjskoj općini. Umro je 26. siječnja 1992. godine u Malom Lošinju.

Svaki kolekcionar, svaki skupljač umjetnina odražava u svojoj zbirci osobne želje, ukus i kriterije odabira i čuvanja predmeta. U svakoj je kolekciji preslik dijela prostora i vremena koji je skupljača okruživao, u svakoj su zbirci autori kojima je skupljač dao ili pružio privilegiju trajanja u njegovoj prisutnosti. S toga je nemoguće u Zbirci Mihičić ne primijetiti svojevrсни intimizam, ambijent bez velikih formata i monumenata, ali isto tako i bez minornosti; kao da su ga podizali i nadopunjavali samo prijatelji. Srećom nam je Mihičić ostavio mnogi zapis u kojemu je riječ o osobnom pogledu na estetiku i umjetnost. Želio je izlaganje umjetnina bez kataloga, bez legendi, predgovora i bilo čega što bi sugeriralo promatračevo promatranje, budući je *"slika u prvom redu projekcija umjetnika koju je ostvario, a tek zatim portret, pejzaž, akt ili bilo što drugo. Ma koliko bilo djelo nesavršeno, umjetnik je uvijek u svome djelu i, što se više skriva, to se više otkriva. Umjetninu ne stvara ruka nego duh"*.² Prema tome, *"umjetničko djelovanje ne naziva se rad nego stvaranje. Rad je sredstvo, a sadržaj je život, drama, tragedija čovjeka. Nije li*

umjetničko djelo prožeto duhom i životom čovjeka, ono je spletna bez sadržaja. Umijeće je okvirna vrijednost koju treba ispuniti duhom".³

Zbirka Mihičić stvarana je godinama, ali uvijek s jasnim znanjem i vjerom u i o umjetničkoj kolekciji. "*Svrha je umjetnosti pobijediti vrijeme i Smrt. Čitav ljudski život, pa i čitava ljudska povijest, nije drugo nego hrvanje sa Smrću, s Nepobjedivim. Čovjek teži vječnosti! Jer teži vječnosti, vječnost je u njemu".⁴* Suprotno od vječnosti, ili barem trajnosti, ono što je prolazno je trenutno ili moderno. "*Moderno znači privremeno, kratkotrajno, površinsko, namijenjeno ljudima malog uma i oskudnog estetizma bez osobnosti i stvaralačkih mogućnosti. Za pravog umjetnika to je diskvalifikacijski atribut, za mediokritete putokaz do istine, za nulitete fatamorgana u pustinji".⁵*

ANALIZA UMJETNINA IZ DAROVNICE ANDRE VIDA I KATARINE MIHIČIĆ

Popis umjetnina darovnice Andre Vida i Katarine Mihičić Malome Lošinj čini 82 broja različitih likovnih rodova i žanrova od 42 autora. Tek s neznatnim izuzecima, riječ je o zbirci suvremene hrvatske umjetnosti. Međutim, ono što Zbirku Mihičić odvađa od niza poznatih, privatnih kolekcija sličnoga prostornog i vremenskog opredjeljenja, velika je kvantitativna i proporcionalna zastupljenost skulpture. U popisu nalazimo 23 skulpture, 9 medalja i plaketa, 6 brojeva primijenjenih objekata, zatim 26 slika u ulju ili temperi, 5 akvarela i pastela, 9 crteža i 4 broja rezervirana za grafičke tehnike.

Podrobnijom analizom pojedinih cjelina, kolekcija plastike dobiva još veći značaj citiranjem zastupljenih imena: Frano Kršinić, Antun Augustinčić, Dujam Penić, Ivan Jeger, Petar Smajić, Vanja Radauš, Ivo Kerdić, pa zatim Andrija Krstulović, Ante Starčević, Velibor Mačukatin, Kruno Bošnjak i Želimir Janeš. Sa spomenom crteža Ivana Meštrovića dobivamo kompletnu lepezu autora tradicionalne, hrvatske skulpture od tridesetih godina do današnjih dana. Franu Kršinića i Andriju Krstulovića reprezentira po šest brojeva, pa su to svojevrsne autorske zbirke unutar zbirke. U oba su slučaja osobni katalozi nezamislivi bez primjera pohranjenih u Zbirci Mihičić. Kršinićevi radovi su u bronci, tipične, autorske stilizacije i osobnih, majstorovih proporcija. Modelacija je primjerena materijalu i atmosferi mira, napetosti i težini sjete, tako prepoznatljiva iz njegovih monumentalnih kompozicija. Krstulovićev rad prezentira niz terakota smione modelacije i razvedenih profila. Netipičnosti oblikovanja odgovara i sasvim osobna tematika. Pregledavajući dalje skulptorska djela u Zbirci Mihičić moramo posebno zastati kod Dujma Penića i njegove *Meditacije*. Rijedak autor i izuzetno senzibilno modelirana glava žene plijene profinjenim osjećajem za puno i prazno, za ritam oblika i negativnoga prostora. Nekoliko skulptura u Zbirci Mihičić istodobno pokazuju autorske kvalitete i povijesno-dokumentarističke vrijednosti. To su portreti ili portretne figure Matoša (Kršinić), Ivančića, Augustinčića, Friščića (Bošnjak), Grge Novaka (Radauš), Šulentića (Janeš) ili slikara Dobrovića (Kerdić).

Svakako će u postavi Zbirke osobito mjesto zauzimati portretne interpretacije njezinog osnivača. Tu su radovi Ante Starčevića i Ive Kerdića.

Ono što je opus Frana Kršinića u kolekciji skulptura, to je djelo Emanuela Vidovića u dijelu slikarskih radova. Zbirka čuva čak sedam umotvora tog velikana hrvatske palete i jednog od naših stilotvoraca moderne. Svi primjeri redom reprezentiraju Vidovićeve intimizam, kompletno rasplinuće motiva pred bogatstvom partikula boje ili crtačkoga praha. Dok se pogledi na Trogir mute od izmaglice, pusta se kuća ljeska u suncu ili se ribice cakle na pladnju.

Od slikarskih radova posebnu pažnju privlači grupa malih slika, velikih imena i ranih datacija. To su izuzetni primjeri hrvatskih slikara Parižana: Antuna Motike, Stojana Aralice, Omera Mujadžića i Vjekoslava Paraća. Motika dugim, bogatim i toplim impastima slika vedutu sa *Chagallovim ateljeom*, a vrlo mu je blizak Aralica sa *Ženom u kuhinji*. Nasuprot tim paletama toplih, smeđih i crvenkastih tonova, stoji Mujadžić u pastelnoj svjetlini, ali s osjetnom uporabom plavih nijansi i prepoznatljivoga, volumenizirajućeg moduliranja, koje se svojedobno u kritici uspoređivalo s kubizmom. Paraćevo *Cvijeće* određuje bonarovsko slaganje bogatih, pastelnih tonova po baroknom aranžmanu u vazi.

Tu su i pejzaži Vladimira Filakovca s virtuozno skladanim bojama bogatih impasta i valera izuzetno raskošne palete.

Radovi Vilka Šeferova, Branka Kovačevića, Ljudevita Šestića, Ivana Krstulovića, Ante Kaštelančića ili Ćirila Mihanovića više reprezentiraju njihov osobni, prepoznatljivi

stil ili vrijeme slikanja nego izuzetnost stvaralačkog trenutka ili posebnost interpretacije. To isto se može reći i za Josipa Vreska, Andriju Hangyju ili Veru Murtić Josipović.

Zbirka umjetnina Andre Vida i Katarine Mihičić donosi u Mali Lošinj sliku suvremene hrvatske umjetnosti s osobnim pečatom osnivača, čitljivim na dvije razine. Prva je već spomenuti odnos prema likovnim stvaraocima, odnos osnivača kao modela. U plošnoj interpretaciji tu su radovi Vladimira Filakovca, Mehe Sefića, Nenada Krivića i Ljerke Filakovac. Na drugoj je razini odabir predmeta iz suvremene produkcije i njihovo čuvanje do javne zbirke u Malom Lošinj. Ponovno treba naglasiti izuzetnost i nesvakidašnju zastupljenost skulptorskih radova, a cijeloj Zbirci je zajedničko tradicionalnost. *Zagrljaj* Đure Filičića jedina je prisutna apstrakcija a tu skulpturu, kao i sve ostale radove, karakterizira primjerena metijerska izvedba. Dakle, Zbirka Mihičić ni u kojem pogledu nije željela nekakvu sveobuhvatnost autorskih ili stilskih fenomena hrvatskoga likovnog izraza, nego je čuvala redom primjerne radove plastičnog ili slikarskog oblikovanja. Djela Penića, Kršinića, Motike, Mujadžića ili Aralice nisu antologijska ili monumentalna djela njihovih opusa, nego su biseri stvaralačkih invencija i uzorite sinteze umjetničkih inspiracija i metijerskih realizacija.

STALNI POSTAV ZBIRKE MIHIČIĆ

ODABIR

Prvi kriterij ili prva selekcija u odabiru za

stalni postav je fizička, materijalna datost predmeta samih koja, ujedno, računa na njihovu zaštitu. Na drugom će mjestu biti kvaliteta pojedinih inventarskih brojeva, te prostorne mogućnosti postava.

Cjelokupni inventar trodimenzionalnih predmeta može stajati u stalnoj, izložbenoj postavi.

Od dvodimenzionalnih predmeta potrebno je odvojiti slike rađene s uljanim bojama ili temperom od crteža i grafika. Zbog fotosenzibilne prirode papira, crteže i grafike treba čuvati u depou, a javnosti ih pokazati povremenom izložbom.

Imajući sve to u vidu izdvojili smo 37 predmeta i 25 slika s popisa⁶ za stalni postav Zbirke Andre Vida i Katarine Mihičić. Namještaj potreban za montažu, postamenti, vitrine, police, akcentirajuće podloge i natpisi, predloženi su u tamnocrvenoj boji. Likovni postav rezultat je kvalitete, prirode i veličine pojedinih eksponata.

Ulazni zid: Starčević (18); Krstulović (61); Polica: Filičić (25), Jeger (23), Marinović (19), Krstulović (10, 8, 11), Bošnjak (13, 15, 14), Smajić (22); Iznad: Vresk (51); Starčević (17).

Desni zid: Vidović (42, 48, 45 s podlogom, 46, 47); Lj. Filakovac (57); Filakovac (55); Podloga: Franjić (32), Goričan (34), Mačukatin (30), Grbić (31), Kerdić (26, 27, 28, 29); Penić (21).

Prozorski zid: Kršinić (5); Dokumentacija; Mujadžić (60 s podlogom); Dokumentacija; Filakovac (53, 54); Dokumentacija; Motika (59 s podlogom); Dokumentacija; Kršinić (6):

Lijevi zid: Murtić-Josipović (63); Aralica (65 s podlogom); Mihanović (41, 39),

Kršinić (1); Kovačević (75); Vitrina: Starčević (35); Kerdić (38), Krstulović (9), Radauš (36), Krstulović (12), Janeš (37); Iznad: Parać (50), Šestić (62); Kaštelančić (64); Matutinović (20); Hangya (52); Filakovac (56).

U prostoru: Zid: Pasar (24, Wi... (72), Šeferov (80); Slobodno: Kršinić (2, 3, 4), Krstulović (7), Augustinčić (16).

PROSTOR

Predloženo mjesto u Malom Lošinjju za postav umjetničkih zbirki, zgrada Narodnog sveučilišta, vrlo je sretan odabir i hvalevrijedna odluka nadležnih institucija. Naravno, moramo naglasiti kako bi idealno rješenje bila galerijska novogradnja, ali se i odobranom, troetažnoj građanskoj kući XIX. stoljeća, bez većih građevinskih zahvata može postaviti primjerna galerijska postava i organizirati cjelokupan muzeološko-galerijski rad. Zbirka Mihičić porijeklom je privatna kolekcija, a prizemlje Sveučilišta kompletnim gabaritom upravo izvanredno simulira intimizam i toplinu. Ambijent čini umjerena visina stropova, ritam prozorskih otvora i prostorna dinamika s nizom stupova, lukova i specifičnih detalja interijera. Boja je zida, također, lijepo postavljena u ritmu bijelih (i bijela kava) obojenih ploha. Na taj je način istaknuto arhitektonsko osmišljavanje prostora, ali bez nametljivih detalja i dijelova koji bi mogli konkurirati izlošcima i izložbenom namještaju.

Prostor prizemlja nema istaknutu dinamičku artikulaciju ili usmjerenje, pa je po tome ponovno sukladan sa Zbirkom Mihičić. Naime, zbirka nema određenu izvanjsku

razložnost, primjerice kronologiju ili različiti stilski slijed. Tek bismo uvjetno u postavi Zbirke, ali svakako na istoj kvalitativnoj razini, lučili eksponate osobno vezane uz osnivače, zatim dokumentaciju o njima, a osobiti umjetnički dosezi mogu se istaknuti posebnim aranžmanima i opremom.

Smještenoj i postavljenoj Zbirci potrebno je pružiti minimum zaštitnih mjera, od vrste rasvjete i primjerene mikroklimе, preko protuprovalnih i protupožarnih sustava do dokumentacijske obrade svakoga pojedinog predmeta.

Ostalo

Muzej ili galeriju ne čini samo izložbeni prostor. Stalni je izložbeni postav samo rezultat većega galerijskog fundusa, te stručnog i znanstvenog rada na njemu. Prema tome, u prostornoj organizaciji jedne zbirke moramo voditi računa o posebnim prostornim cjelinama depoa, ureda, skladišta, radionice i skloništa od prirodnih i ljudskih nepogoda.

KUSTOS I STRUČNI RAD U ZBIRCI MIHIČIĆ

Zbirka Andre Vida i Katarine Mihičić počēt će živjeti i funkcionirati u sklopu Creskoga muzeja. To je nužan i neophodan start, najbolji za predmete u Zbirci, kao i za stručnjaka koji će Zbirku preuzeti. Naime, samo iz kontakta sa starijim kolegama i iskusnijim muzealcima moguće je od jednog povjesničara umjetnosti stvoriti uzoritog muzealca. Škola i praksa su dva arhetipski i različita pojma, pa je tako i u muzejskoj struci. Neophodno je ostvariti kontakt starih i mladih stručnjaka muzealaca, jer se iskustvo

samo tako može prenijeti i unaprijediti.⁷

U primorskoj regiji Hrvatske, između Rijeke i Zadra, ne postoji ozbiljna (izuzev tih gradova) galerijska ustanova. Ovo je danas izuzetna prilika za njezino osnivanje, jer upravo Zbirka Mihičić pruža nekoliko valjanih razloga za napredak i djelovanje galerijske institucije. Na prvom su mjestu osobnost Andre Vida Mihičića i prostor Apsyrtidesa. To znači da se djelatnost Zbirke Mihičić usredotoči na prikupljanje, čuvanje, obrađivanje i prezentaciju ne samo donacije koja je predmet ove inicijative, nego cjelokupnoga umjetničkog kruga oko Andre Vida Mihičića i produkcije na lošinjsko-creskim otocima. Praćenje i stručna obrada umjetnika iz Mihičićevoga kruga mora pokazati i njegov utjecaj na suvremenu hrvatsku umjetnost. On je kontaktirao s generacijama i generacijama umjetnika u formiranju, te je u njihovim opusima sigurno i Mihičićevoga umnog traga. S druge je strane sigurno kako će ozbiljan rad na Zbirci Mihičić i na terenu polučiti i nove donacije. Bez obzira kolika će biti direktna veza pojedinih umjetnina s Lošinjom i Cresom, svaka umjetnina sačuvana u regiji priča o njoj samoj. Andro Vid Mihičić otišao je s Apsyrtidesa a danas se vraća tamo njegova kolekcija umjetnina. U konceptu njezinog profiliranja sudjelovao je i arhipelag. Svekoliki muzeološki rad u Zbirci treba osmisliti i voditi kroz njezinu stalnu postavu. *Povremene izložbe* treba držati sekundarnim manifestacijama i misliti ih jedino kao segmentarnu intervenciju u stalnu izložbu. Konkretno bi to značilo, na primjer, demontirati zid s Vidovićevim slikama i tu postaviti uz nove parapete crteže ili grafiku ili

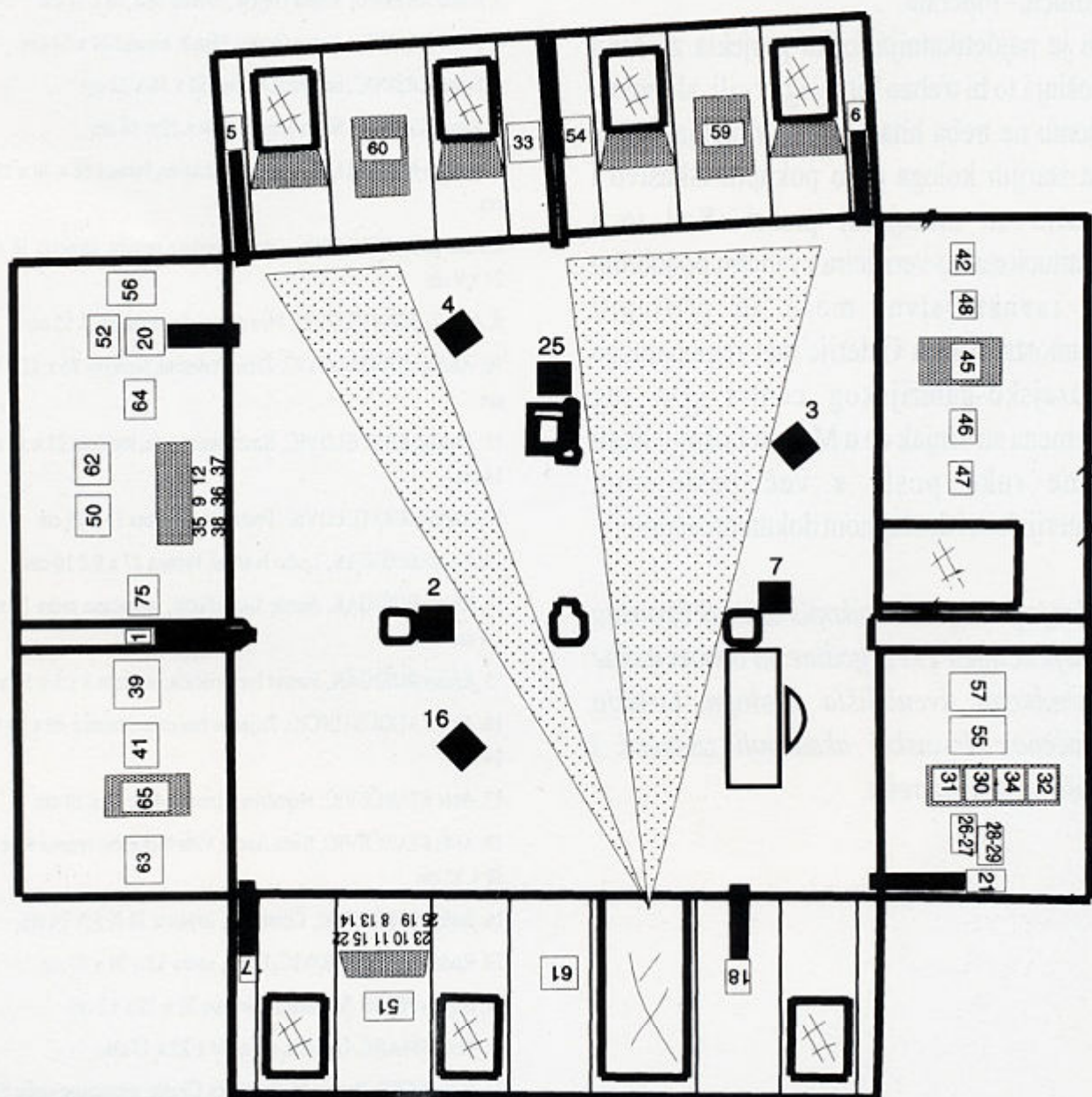
neizložene slike iz Zbirke. Ostali dio stalnog postava ostaje nedirnut.

Bitna djelatnost Zbirke ili galerije je *edukacija*. U prijedlogu stalne postave Zbirke Mihičić naglasak treba staviti na dvije razine. Prva je donator, odnosno njegovo djelo života. Druga je čisto umjetnička. Zbirka ne pruža posebne povijesne zaključke i mogućnosti sinteze, nego svako djelo pokazuje uzoritost kreacije za sebe. Tu su mogućnosti analitičkog naukovanja o primarnoj vizualnosti, o crtama, bojama, toplim i hladnim ili svjetlim i tamnim

kontrastima, različitim modelacijama, skulptorskim profilima i kompozicijama...

NA KRAJU

Ako djelatnost Zbirke Mihičić krene željenim tijekom i željenom praksom nema razloga da je sadašnja organizacijska nužnost sputava u mogućem razvitku. S prvom prilikom se može na prvom katu zgrade otvoriti Zbirka Piperata. Na taj način bi se institucionalno pokrila još bolnija praznina u hrvatskoj mreži muzeja jer, zaista,

oskudjevamo s izloženim djelima starih majstora. Na jednoj je strani njihova skrovitost od javnih prostora, a na drugoj problem usitnjavanja i disperzije na različite lokalitete. Dakle, cilj Maloga Lošinja mora biti otvaranje *Galerije Mihičić - Piperata*. Njezin djelokrug rada bi bila umjetnost, a osobito slikarstvo od XV. do XX. stoljeća. Prostor rada i djelovanja je opisan, a ako se u projekt uđe s tek diplomiranim stručnjakom, za pet-šest godina stvorit će se svi uvjeti da Muzejsko vijeće blagoslovi osnutak nove muzejsko-galerijske ustanove: Galerija Mihičić - Piperata.

To je najdelikatnija točka projekta za Mali Lošinj i to bi trebao biti njegov cilj, ali prema njemu ne treba hitati. Mladi stručnjak mora od starijih kolega prvo pokupiti iskustvo i naučiti se muzejskoj praksi. Kad to i institucionalno verificira zvanjem podobnim za ravnateljstvo, može se pristupiti osamostaljivanju Galerije kao regionalnoga muzejsko-galerijskog centra. Do tog vremena stručnjak će u Malom Lošnju imati pune ruke posla s već postojećim materijalom i dostupnom dokumentacijom.

Tekst je prilagođeni rukopis za tisak Projekta koji je učinjen 1992. godine na osnovi molbe Narodnoga sveučilišta Maloga Lošinja upućenoj Hrvatskoj akademiji znanosti i umjetnosti u Zagrebu.

BILJEŠKE:

1. Branko Fučić, *APSYRTIDES*, Narodno sveučilište, Mali Lošinj 1990. str. 15.
2. Andro Vid Mihičić, *SONDE*, Mali Lošinj 1988. str. 102.
3. Isto, str. 59.
4. Isto, str. 107.
5. Isto, str. 76. Više o životu i djelu Andre Vida Mihičića vidi: Nikola Velčić, *ANDRO VID MIHIČIĆ. STOTA OBLJETNICA ROĐENJA*, Sušačka revija, IV., 14-15, Rijeka 1996. str. 11-15.
6. Popis umjetnina Zbirke Andre Vida i Katarine Mihičić:

1. Frano KRŠINIĆ, Ribari, bronca 38 x 39 x 20 cm
2. Frano KRŠINIĆ, Doziv, bronca v 44 cm
3. Frano KRŠINIĆ, Majka i dijete, bronca 38 x 36 x 17 cm
4. Frano KRŠINIĆ, Antun Gustav Matoš, bronca 44 x 34 cm
5. Frano KRŠINIĆ, Seljanka, bronca 52 x 18 x 22 cm
6. Frano KRŠINIĆ, Buvina, bronca 30 x 22 x 16 cm
7. Andrija KRSTULOVIĆ, Doziv s planine, bronca 68 x 36 x 17 cm
8. Andrija KRSTULOVIĆ, Igra djevojke s jarcem, terakota 30 x 25 x 9 cm
9. Andrija KRSTULOVIĆ, Ples djevojaka, terakota R 55 cm
10. Andrija KRSTULOVIĆ, Žena s teletom, terakota 26 x 12 x 8 cm
11. Andrija KRSTULOVIĆ, Kastriranje jarca, terakota 23 x 12 x 14 cm
12. Andrija KRSTULOVIĆ, Frulašica, terakota 33 x 23 cm
13. Krno BOŠNJAK, Ljubo Ivančić, bronca 27 x 9 2 10 cm
14. Krno BOŠNJAK, Antun Augustinčić, patinirana sadra 12 x 4 cm
15. Krno BOŠNJAK, Portret Ive Friščića, terakota 8 x 5 x 5 cm
16. Antun AUGUSTINČIĆ, Prijenos ranjenika, bronca 40 x 20 x 14 cm
17. Ante STARČEVIĆ, Napuštena, bronca 46 x 12 x 10 cm
18. Ante STARČEVIĆ, Bista Andre Vida Mihičića, bronca 55 x 40 x 32 cm
19. Josip MARINOVIĆ, Čitateljica, terakota 18 X 6 X 14 cm
20. Rudolf MATUTINOVIĆ, Pralja, sadra 62 x 34 x 13 cm
21. Dujam PENIĆ, Meditacija, bronca 30 x 18 x 13 cm
22. Petar SMAJIĆ, Glavače, drvo, 34 x 22 x 15 cm
23. Ivan JEGER, Portert M. Petrovića Čkalje, patinirana sadra 8 x

5 x 6 cm

24. Den PASAR, Bubnjar s Balija, drvo 34 x 22 x 15 cm

25. Đuro FILIČIĆ, Zagrljaj, mramor 15 x 15 x 19 cm

26. Ivo KERDIĆ, Medalja Andre Vida Mihičića, avers, bronca 32 cm

27. Ivo KERDIĆ, Medalja Andre Vida Mihičića, revers: Justitiae et veritati, bronca 32 cm

28. Ivo KERDIĆ, Medalja Petra Dobrovića, avers, bronca 23,5 cm

29. Ivo KERDIĆ, Medalja Petra Dobrovića, revers: Arti et justitiae, bronca 23,5 cm

30. Velibor MAČUKATIN, Konavolka, terakota 37 cm

31. Ivo GRBIĆ, Ples Konavljana, keramika 29 cm

32. Petar FRANJIĆ, Crni i bijeli bik, keramika 37 cm

33. Viktor GORIČAN, Apstrakcija, keramika 18 cm

34. Viktor GORIČAN, Apstrakcija, keramika 27 cm

35. Ante STARČEVIĆ, Medalja svetog Jeronima, bronca 7 cm

36. Vanja RADAUŠ, Medalja Grge Novaka, bronca 7 cm

37. Želimir JANEŠ, Medalja Zlatka Šulentića, bronca 8 cm

38. Ivo KERDIĆ, Medalja Andre Vida Mihičića, šimširovo drvo 6 cm

39. Ćiril MIHANOVIĆ, Stara konoba, ulje na platnu 72 x 82 cm

40. Ćiril MIHANOVIĆ, Inkvizicijsko mučilište, ulje na platnu 62 x 82 cm

41. Ćiril MIHANOVIĆ, Razbijena obitelj, ulje na platnu 54 x 76 cm

42. Emanuel VIDOVIĆ, Ulica, kombinirana tehnika 36 x 52 cm

43. Emanuel VIDOVIĆ, Trogir - Kamerlengo I., ugljen na papiru 30 x 40 cm

44. Emanuel VIDOVIĆ, Trogir - Kamerlengo II., ugljen na papiru 27 x 34 cm

45. Emanuel VIDOVIĆ, Ribe, kombinirana tehnika 36 x 52 cm

46. Emanuel VIDOVIĆ, Seoski motiv, kombinirana tehnika 43 x 50 cm

47. Emanuel VIDOVIĆ, Trogirska obala, kombinirana tehnika 38 x 50 cm

48. Emanuel VIDOVIĆ, Maska fra Grge Martića, kombinirana tehnika 41 x 49 cm

49. Ivan MEŠTROVIĆ, Poklon kraljeva, olovka na papiru 27 x 21 cm

50. Vjekoslav PARAĆ, Cvijeće, ulje na platnu 54 x 47 cm

51. Josip VRESK, Pejzaž, tempera na ljepenci 47 x 82 cm

52. Andrija HANGYA, Lada života, ulje na platnu 32 x 47 cm

53. Vladimir FILAKOVAC, Dalmatinski motiv, ulje na platnu 28 x 40 cm

54. Vladimir FILAKOVAC, Portret Katarine Mihičić, ulje na platnu 74 x 56 cm

56. Vladimir FILAKOVAC, Portret Ljerkice, ulje na platnu 45 x 33 cm

57. Ljerka FILAKOVAC, Portret Andre Vida Mihičića, pastel na ljepenci 67 x 47 cm

58. Kruno BOŠNJAK, Portret Tina Ujevića, ugljen na papiru 17 x 16 cm

59. Antun MOTIKA, Chagallov atelje, ulje na platnu 44 x 34 cm

60. Omer MUJADŽIĆ, Rad na polju, ulje na platnu 27 x 38 cm

61. Ivan KRSTULOVIĆ, Vrc i bakreni kotlić, tempere na ljepenci 58 x 62 cm

62. Ljudevit ŠESTIĆ, Motiv iz Malog Lošinja, ulje na platnu 33 x 50 cm

63. Vera MURTIĆ JOSIPOVIĆ, Golden Gate, tempera na ljepenci 57 x 78 cm

64. Ante KAŠTELANČIĆ, Radovi na pruzi Šamac-Sarajevo, ulje na platnu 58 x 77 cm

65. Stojan ARALICA, Žena u kuhinji, ulje na platnu 35 x 32 cm

66. Mehmed SEFIĆ, Aleja ana, akvarel na papiru 40 x 59 cm

67. Mehmed SEFIĆ, Portret Andre Vida Mihičića, olovka na papiru 71 x 50 cm

68. Mehmed SEFIĆ, Portret Katarine Mihičić, olovka na papiru 71 x 50 cm

69. Mehmed SEFIĆ, Mapa reprodukcija (15 kom.)

70. Mehmed SEFIĆ, Mapa reprodukcija

71. Sergije MIHIĆ, Mapa grafika (19 kom.)

72. Wi..., Etiopijske vodarice, koža hijene 17 x 22 cm

73. Nenad KRIVIĆ, Portret Andre Vida Mihičića, pastel na papiru 60 x 42 cm

74. Nenad KRIVIĆ, Igra dječaka na konju, ugljen na papiru 33 x 21 cm

75. Branko KOVAČEVIĆ, Pejzaž, tempera na ljepenci 47 x 64 cm

76. Radoslav DUKOVIĆ, Tri Žmrovke, olovka na papiru 50 x 70 cm

77. Nenad KRIVIĆ, Portret nepoznatog muškarca, akvarel na papiru 60 x 42 cm

78. Ljerka FILAKOVAC, udvaranje, akvarel

79. Krešimir MATELJAN, Portret Emanuela Vidovića, olovka

80. Vilko ŠEFEROV, Pejzaž iz Žminja, tempera na ljepenci

81. Skice i crteži, različiti materijali 823 kom.

82. Ivan KRSTULović, Buket cvijeća, tempera

7. Zbirka Ante Vida i Katarine Mihičić u Malom Lošinj u otvorena je i pokazana javnosti 05. siječnja 1993. godine. Više o njezinoj sudbini, recentnosti, željama i planovima, vidi: M. Kardum "ZBIRKA MIHIČIĆ" OPET PRED OČIMA JAVNOSTI, Novi list, Rijeka 19. IX. 1996., a osobito: Jasminka Ćus-Rukonić, CRESKI MUZEJ, PALAČA ARSAN, ZBIRKA UMJETNINA ANDRE VIDA I KATARINE MIHIČIĆ U MALOM LOŠINJU, MG. Časopis muzealaca i galerista Istre, II., Rovinj 1996. str. 16.

Đuro Vandura: The project for the Mihičić collection in Mali Lošinj,

Andro Vid Mihičić was born on 26th of March 1896 in small town Beli on the island of Cres, Croatia. He was franciscan, aestheticist and art historian, curator and the art critique, university professor and poet. In Košljun in 1911 he had become friar with the monastic name Vid. In 1927 he had graduated the history of art and aesthetics in Sorbona, France. In 1932 he had come back home to his homeland and since then he has worked in Croatia. He has been writing critiques, essays and poems but his most comprehensive work is monograph about sculptor Dujmo Penić. The monograph was published in Paris, 1930. Andro Vid Mihičić died on 26 of January 1992 in Mali Lošinj. Before he died, he had bequested his manuscripts and the collections of his works of art to the county of Cres and Lošinj.

The donation of Andro Vid and his spouse Katarina Mihičić to Mali Lošinj is one of the rare collections of the modern Croatian art. There is a strong proportional representation of the sculpture. Beside 23 sculptures there are 9 medals and medallions, 6 practicable art objects, 26 paintings in oil or tempera, 5 pastels and water colors, 9 drawings and 4 numbers reserved for the grafical technics. There are respectable names of the Croatian sculptors as Frano Kršinić, Antun Augustinčić, Dujam Penić, Ivan Jeger, Petar Smajić, Vanja Radauš, Ivo Kerdić, Andrija Krstulović, Ante Starčević, Velibor Mačukatin, Kruno

Bošnjak and Želimir Janeš. When we join the drawing of Ivan Meštrović we conclude the whole circle of the modern sculpture since 1930. On the other side there are other names from the Croatian world of painting: Antun Motika, Stojan Aralica, Omer Mujadžić, Vjekoslav Parać, Vladimir Filakovac, Vilko Šeferov, Branko Kovačević, Ljudevit Šestić, Ivan Krstulović, Ante Kaštelančić, Ćiril Mihanović, Josip Vreska, Andrija Hangy i Vera Murtić Josipović.

The traditional collection of Andro Vid and Katarina Mihičić brings, into Mali Lošinj, the picture of modern Croatian art with the personal signet of the founder. The project of the permanent interior of the collection and the institution of the gallery was defined with the area of the civil house of the 19th century, the buildings of The National university. That was the right place for such intimately and private collection. The author considers the founding of the central museum--gallery institution for the area of Cres and Lošinj and possibility of connecting the collection of Piperata to that institution.

The important activity of the collection is education. The suggestion of the permanent collection is divided in two levels, the founder and his work and the pure art and the collection itself.

The collection Mihičić is situated in the building of The National university, in Mali Lošinj and was opened and shown to the public on 5th of January 1993.